

СИЛАБУС КУРСУ ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ

Освітній ступінь «Бакалавр»
Спеціальність В 5 «Музичне мистецтво».

Освітня програма «СПВ»

Рік навчання: III

Семестр: 5, 6

Кількість кредитів: 4

Мова викладання: **українська.**

Керівник курсу
Криницький Володимир Семенович

Контактна інформація:
vkrynytskyu76@gmail.com

Прореквізити освітнього компоненту:

- ОК 13. Теорія музики
- ОК 8. Історія світової музики
- ОК 17. Історія вокального мистецтва

Постреквізити освітнього компоненту: «Спеціальний клас. Сольний спів», «Методика і практика роботи з вокальним ансамблем, (академічним, народним)», «Педагогічна, виробнича практика», «Концертно-виконавська практика». .

Призначення освітнього компоненту

Відповідно до освітніх програм, вивчення навчальної дисципліни «Історія української музики» повинно забезпечити досягнення здобувачами вищої освіти таких програмних результатів навчання (ПРН):

Програмні результати навчання	Шифр ПРН
Аналізувати музичні твори з виокремленням їх належності до певної доби, стилю, жанру, особливостей драматургії, форми та художнього змісту.	ПРН 4
Володіти методами опрацювання музикознавчої літератури, узагальнення та аналізу музичного матеріалу, принципами формування наукової теми та розуміння подальших перспектив розвитку даної проблематики в різних дослідницьких жанрах.	ПРН 7
Застосовувати теоретичні знання та навички в редакторській/менеджерській/лекторській/практичній діяльності.	ПРН 11
Володіти термінологією музичного мистецтва, його понятійно-категоріальним апаратом.	ПРН 12
Демонструвати музично-теоретичні, культурно-історичні знання з музичного мистецтва.	ПРН 15
Демонструвати аргументовані знання з особливостей музичних стилів різних епох.	ПРН 17

Загальні та спеціальні компетентності, що формуються у процесі вивчення дисципліни

Відповідно до освітньо-професійних програм, вивчення дисципліни «Історія української музики» сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти програмних результатів навчання через такі компетентності (ІК – інтегральна компетентність, ЗК – загальні компетентності, СК – спеціальні компетентності)

ІК	Інтегральна компетентність Здатність розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми у галузі музичної професійної діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування системи інтегрованих художньо-естетичних знань з теорії, історії музики, педагогіки та виконавства та характеризується комплексністю та невизначеністю умов.
	Загальні компетентності (ЗК)
ЗК 1	Здатність до спілкування державною мовою як усно, так і письмово.
ЗК 2	Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
ЗК 3	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
ЗК 4	Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.
ЗК 5	Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.
ЗК 6	Навички міжособистісної взаємодії.
ЗК 8	Здатність застосовувати знання в практичних ситуаціях.
ЗК 9	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
ЗК 12	Здатність працювати автономно.
ЗК 14	Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.
	Спеціальні (фахові) компетентності (СК)
СК 3	Здатність усвідомлювати художньо-естетичну природу музичного мистецтва.
СК 4	Здатність усвідомлювати взаємозв'язки та взаємозалежності між теорією та практикою музичного мистецтва.
СК 5	Здатність використовувати знання про основні закономірності й сучасні досягнення у теорії, історії та методології музичного мистецтва.
СК 7	Здатність володіти науково-аналітичним апаратом та використовувати професійні знання у практичній діяльності.
СК 10	Здатність застосовувати базові знання провідних музично-теоретичних систем і концепцій.
СК 11	Здатність оперувати професійною термінологією.
СК 12	Здатність збирати, аналізувати, синтезувати художню інформацію та застосовувати її в процесі практичної діяльності.
СК 13	Здатність використовувати широкий спектр міждисциплінарних зв'язків.

Метою вивчення навчальної дисципліни «Історія української музики» є отримання ґрунтовних фахових знань з історії української музичної культури, її стилістичних особливостей, а також формує усвідомлення значення українського музичного мистецтва як невід'ємної складової світової музичної культури як минулого так і сучасності, сприяння естетичному розвитку студентської молоді та формування в неї обізнаності щодо мистецьких надбань та творчих пошуків вітчизняних митців. Відповідно до освітньої програми, вивчення дисципліни сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти таких компетентностей:

Завдання дисципліни:

- дати знання про основні музичні жанри і форми, уявлення про стилі й напрямки української музики, їх історичні передумови;
- розвивати вміння вільно, невимушено розповідати про музичний твір, характеризуючи його образний зміст, композиційні і жанрові особливості та деякі характерні риси музичної мови;
- сприяти збагаченню музично-словникового запасу студентів, розширення їх професійного світогляду;
- розвивати образне мислення, естетичний смак, здатність до емоційного переживання і сприймання музичних творів;
- вивчення життя та діяльності найвидатніших українських композиторів.

Практична спрямованість:

Осмислення музичних подій передбачає глибокі знання в обсязі всього комплексу музично-історичних та теоретичних дисциплін, теорії та історії виконавства, суміжних гуманітарних наук. Здобувач освіти активізує у своїй діяльності досягнення сучасного музикознавства, музичної естетики, соціології, психології, комунікативістики. Від нього вимагається:

- Добра орієнтація в сучасному музичному процесі;
- Глибока професійна обізнаність в сфері методології, теорії та історії музичної критики (знайомство з практичним досвідом критиків різних країн та епох, знання теорії загальнохудожньої та музичної критики);
- Практичне оволодіння всією жанровою номенклатурою понять історичних подій у світовій музиці
- Вільне володіння літературною мовою.

Знання та навички, набуті завдяки курсу «Історія української музики» збагачують професійну оснащеність фахівців. Орієнтація в музичній сучасності, усвідомлення основних принципів і критеріїв оціночних суджень – важливі фактори їх майбутньої діяльності, незалежно від конкретної галузі, в якій вони працюватимуть.

Під час опанування освітнім компонентом «Історія української музики» здобувач вищої освіти набуває **навички softskills**:

Навички самоорганізації. Презентаційні навички.

Здатність оволодівати сучасною інформацією. Демонструвати критичне мислення.

Забезпечення проходження курсів неформальної освіти. Участь в наукових конференціях, симпозіумах та ін.

Змістіструктураосвітнього компонента

№ тижня	Назва теми	Годин	завдання для самостійної роботи
III курс, 5-й семестр МОДУЛЬ 1.			
Змістовий модуль 1. Музичне мистецтво від часів Київської Русі до першої половини XIX ст.			
1, 2	Тема 1. Музичне мистецтво українського народу до XVII ст.	6	Підготувати конспект лекцій та відповіді на питання.
3, 4	Тема 2. Загальні тенденції розвитку музичної культури XVIII ст. - першої половини XIX ст. Музична діяльність Г. Сковороди.	6	Опрацювати джерела літератури та виконати завдання. (слухання музичних творів, доповіді)
5, 6	Тема 3. Хоровий концерт другої половини XVIII ст. Хорова творчість М. Березовського, А. Веделя, Д. Бортнянського.	8	Опрацювати джерела літератури та виконати завдання. (слухання музичних творів, доповіді). Підготовка презентації за темою семінарського заняття
7	Тема 4. Розвиток інструментальної музики в першій половині XIX ст.	4	Опрацювати джерела літератури та виконати завдання. (слухання музичних творів, доповіді)
8, 9	Тема 5. Музичний театр першої половини XIX ст. Музична творчість І. Котляревського та Г. Квітки-Основ'яненка.	6	Опрацювати джерела літератури та виконати завдання. (слухання музичних творів, доповіді)
Змістовий модуль 2. Музична культура України другої половини XIX ст.			
10	Тема 6. Загальні тенденції розвитку музичної культури другої половини XIX ст. Формування та розвиток вітчизняної опери та музично-драматичного театру у творчості С. Гулака-Артемівського, П. Сокальського, П. Ніщинського, М. Аркаса.	4	Опрацювати джерела літератури та виконати завдання. (слухання музичних творів, доповіді)
11, 12	Тема 7. М. Лисенко - фундатор української класичної музики.	6	Опрацювати джерела літератури та виконати завдання. (слухання музичних творів, доповіді)

13	Тема 8. Формування засад професійного симфонізму у творчості М. Калачевського та В. Сокальського.	4	Опрацювати джерела літератури та виконати завдання. (слухання музичних творів, доповіді)
14	Тема 9. Формування національних основ у професійній музичній творчості західноукраїнських композиторів: М. Вербицького, І. Лаврівського, І. Воробкевича, В. Матюка, О. Нижанківського, Д. Січинського.	6	Опрацювати джерела літератури та виконати завдання. (слухання музичних творів, доповіді)
15, 16	Тема 10. Продовження традицій М. Лисенка у творчості композиторів кінця XIX – початку XX ст.: М. Леонтовича, К. Стеценка, Я. Степового.	10	Опрацювати джерела літератури та виконати завдання. (слухання музичних творів, доповіді) Підготовка презентації за темою семінарського заняття
	Модульний контроль знань диференційований залік		
III курс, 6-й семестр МОДУЛЬ I			
Змістовий модуль 3. Музична культура України першої половини XX ст.			
1, 2	Тема 11. Загальні тенденції розвитку музичної культури першої половини XX ст. Творчість Л. Ревуцького та В. Косенка.	6	Опрацювати джерела літератури та виконати завдання. (слухання музичних творів, доповіді)
3	Тема 12. Творчість С. Людкевича та В. Барвінського.	6	Опрацювати джерела літератури та виконати завдання. (слухання музичних творів, доповіді)
4, 5	Тема 13. Б. Лятошинський - фундатор вітчизняної музики XX ст.	10	Опрацювати джерела літератури та виконати завдання. (слухання музичних творів, доповіді)
6	Тема 14. Творчість М. Колесси та К. Данькевича.	4	Опрацювати джерела літератури та виконати завдання. (слухання музичних творів, доповіді)
7, 8	Тема 15. Камерно-вокальна творчість Б. Лятошинського, Г. Майбороди та А. Кос-Анатольського.	6	Опрацювати джерела літератури та виконати завдання. (слухання музичних творів, доповіді). Підготовка презентації за темою семінарського заняття
Змістовий модуль 4. Музична культура України другої половини XX ст - першої чверті XXI ст.			
9, 10	Тема 16. Загальні тенденції розвитку музичної культури другої половини XX століття.	6	Опрацювати джерела літератури та виконати завдання. (слухання музичних творів, доповіді)
11	Тема 17. Творчість Л. Колодуба та Л. Грабовського.	4	Опрацювати джерела літератури та виконати завдання. (слухання музичних творів, доповіді)
12, 13	Тема 18. Творчість В. Сильвестрова, М. Скорика, Л. Дичко.	6	Опрацювати джерела літератури та виконати завдання. (слухання музичних творів, доповіді) Підготовка презентації за темою семінарського заняття
14, 15	Тема 19. Творчість В. Бібіка, Є. Станковича, І. Карабиця.	6	Опрацювати джерела літератури та виконати завдання. (слухання музичних творів, доповіді)
16	Тема 20. Сучасні тенденції української музики.	6	Опрацювати джерела літератури та виконати завдання. (слухання музичних творів, доповіді) Підготовка до екзамену.
	Модульний контроль знань екзамен		
	Разом	120	

Самостійна робота

Організація самостійної роботи студентів побудована на основах відповідальності, критичного мислення, самоактуалізації, творчої активності.

Самостійна робота є важливим елементом системи підготовки у вищому навчальному закладі будь-якої форми навчання і сприяє кращому засвоєнню та ефективному опануванню навчального матеріалу. Проводиться з метою закріплення, розширення та поглиблення нових знань. Викладач допомагає відпрацювати теоретичний та практичний матеріал, дає конкретні вказівки щодо обсягів, напрямів самостійної роботи.

Самостійна робота здобувачів освіти з дисципліни «Історія української музики» включає:

- Опанування історико-теоретичного, біографічного та музикознавчого матеріалу, опрацювання літературних джерел, інтернет ресурсів;
- Прослуховування та аналіз музичних творів відповідно до тематичного плану дисципліни.

Самостійна робота носить систематичний характер є обов'язковою.

Формування та розвиток навичок самостійної діяльності здобувача передбачає:

- Аналіз та синтез;
- Самоконтроль та самооцінка;
- Активність.

Зміст самостійної роботи здобувачів освіти з дисципліни «Історія української музики» визначається її робочою програмою, методичними матеріалами, завданнями та вказівками викладача.

Самостійна робота здобувача проявляється в опрацюванні спеціальної літератури, в умінні вільно орієнтуватися у музичних стилях, жанрах, проводити самоаналіз власної практичної роботи.

Теми семінарських занять:

Тема Хоровий концерт другої половини XVIII ст. Хорова творчість М. Березовського, А.

Веделя, Д. Бортнянського

- Авторські редакції «Граматики»
- Структура підручника, основний зміст розділів.
- Морально-дидактичне та методичне спрямування «Граматики»
- Творча біографія та композиторська діяльність М. Березовського, А. Веделя, Д. Бортнянського

Література: 1, 2, 4, 8, 10, 11, 12, 18, 19, 21, 22, 28, 33, 46, 51, 52, 53, 54, 55, 56

Тема Продовження традицій М. Лисенка у творчості композиторів кінця XIX – початку XX ст.: М. Леонтовича, К. Стеценка, Я. Степового.

- Історико-культурний контекст формування української музичної культури першої третини XX століття.
- Камерно-вокальна музика у творчому доробку українських композиторів у жанровій та тематичній панорамі
- Творча біографія та композиторська діяльність М. Леонтовича, К. Стеценка, Я. Степового.

Література: 3, 7, 8, 18, 21, 22, 27, 28, 29, 30, 34, 42, 47

Тема Камерно-вокальна творчість Б. Лятошинського, Г. Майбороди та А. Кос-Анатольського.

- Хронологічні етапи розвитку вокального монологу в українській музиці.
- Розвиток української камерно-вокальної музики
- Формування та еволюція жанру камерної кантати в творчості українських композиторів.
- Творча біографія та композиторська діяльність Б. Лятошинського, Г. Майбороди та А. Кос-Анатольського.
- Втілення принципів вокального монологу в жанрі камерної кантати
- останньої третини XX ст. традиції та новаторство

Література: 3, 5, 6, 8, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 28, 45, 48

Тема Творчість В. Сильвестрова, М. Скорика, Л. Дичко.

- Загальний огляд творчості українських композиторів XX-XXI століть у сучасному мистецтвознавчому вимірі
- Творчість композиторів, які постраждали внаслідок репресій з боку радянської системи.
- Творча біографія та композиторська діяльність В. Сильвестрова, М. Скорика, Л. Дичко.

Література: 2, 8, 9, 18, 26, 28, 31, 32, 35, 36, 3Г, 38, 39, 40, 41, 43, 49

Рекомендовані джерела інформації

Основна

1. Ананьєва Н. Музично-риторична лексика в хорових концертах Артемія Веделя і питання інтонування сакрального слова // Науковий вісник Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. Вип. 85 : Духовна культура України: традиції та сучасність : зб. наук. ст. Київ, 2010. С. 227–242.
2. Баланко О. М. Українська камерновокальна музика кінця ХХ – початку ХХІ ст. як виконавський феномен: дис. ... канд. мистецтвознавства: 17.00.03 «Музичне мистецтво». Київ, 2016. 246 с.
3. Бардашевська Я.М. Образно-стилістичні і жанрові концепції в українській вокально-хоровій музиці на основі поезій Т.Г. Шевченка / Бардашевська Я.М. // Молодий вчений. - № 12 (27), 2015. – С. 50-54.
4. Березовський М. С. Віднайдені хорові твори. Частина А : Концерти чотиригосні. Київ : Вид. дім «Комора», 2018. (Антологія Української музики. Серія А : Твори українських композиторів. Вип. 5). 160 с. <https://1drv.ms/b/s!AgefSEct0nnEj9kkwTdHmXvI38V4KQ?e=iaGu4m>
5. Белік-Золотарьова Н. Хорові сцени опери Г. Майбороди «Ярослав Мудрий» як відображення теми «народ і влада» / Наталія Белік-Золотарьова // Проблеми взаємодії мистецтва, педагогіки та теорії і практики освіти. - 2015. - Вип. 43. - С. 144-153.
6. Бондар Є. «Історія ересі» К. Цепколенко в контексті актуальних тенденцій сучасної хорової творчості. Вісник Київського національного університету культури й мистецтв. Bulletin of Kyiv National University of Culture and Arts. Series in Musical Art: наук. журн. Київ: КНУКіМ, 2018. (Музичне мистецтво). Т. 3, № 1. 2020, С. 81–94.
7. Васильєва О. Музично-педагогічна спадщина Миколи Леонтовича в ракурсі розвитку сучасної української системи освіти. Professional Art Education, 2023. Vol. 4(1). С. 32–40.
8. Верещагіна О., Холодкова Л. Історія української музики ХХ ст. : навч. посіб. для студентів музичних спеціальностей вищій навчальних закладів. Київ: «Освіта України», 2010. 268 с.
9. Грибчиненко Ю. (2020). АВТОРСЬКА МОДЕЛЬ ПОЛІСТИЛІСТИКИ У ТВОРЧОСТІ В. СИЛЬВЕСТРОВА (НА ПРИКЛАДІ ЙОГО СОНАТИ ДЛЯ СКРИПКИ І ФОРТЕПІАНО “POSTSCRIPTUM”). *Музичне мистецтво і культура*, 1(31), 120-131.
10. Гусарчук Т. В. Артемія Ведель. Постаць митця у контексті епох. Ніжин : Лисенко М. М., 2017. 768 с., 32 с. іл. Друге видання: Київ : Муз. Україна, 2019. 768 с., 32 с. іл.
11. Гусарчук Т. В. Псалми як основа драматургії духовних концертів Артемія Веделя // Науковий вісник Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. Вип. 119 : Наукові діалоги з Н. О. Герасимовою-Персидською. Київ, 2017. С. 200–220.
12. Дев'ять хорових концертів Максима Березовського: повернення української духовної музики. Музика. Український інтернет-журнал. URL: <http://mus.art.co.ua/dev-iat-khorovykh-kontsertiv-maksyma-berezovskohorovernennia-ukrains-koi-dukhovnoi-muzyku/>, дата останнього звернення: 20. 12. 2022 р.
13. Дмитрієва О. Д. «Київський авангард» у діалогів елітарної та масової культур. На прикладі творчих пошуків композиторів Володимира Губи і Святослава Крутикова // International Journal of Slavic Studies. nr 3 (2021).
14. Дмитрієва О. Д. Composition School as a Subject of Scholarly Study // Сучасне мистецтво. 2020. Вип. 16. Київ: ІПСМ НАМ України, 2020. С. 107– 114.
15. Дмитрієва О. Д. Етапи життєтворчості Бориса Лятошинського в контексті історичної епохи 20-х — 30-х років ХХ століття // Музичне мистецтво ХХІ століття — історія, теорія, практика. Зб. наук. праць Інституту музичного мистецтва Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І. Франка. Вип. 6. Дрогобич — Кельце — Каунас — Алмати — Банська Бистриця, 2020. С. 249–259.
16. Дмитрієва О. Д. Київський авангард у рефлексіях героя // Глобальні виклики майбутнього: причини, стратегії та наслідки у науковій і спекулятивній перспективі. Міжнародна науково-практична конференція. Київ: ІПСМ НАМ України, 21–22 жовтня 2021 року.
17. Дмитрієва О. Д. Трансформація ідей школи Бориса Лятошинського у творчих пошуках Леоніда Грабовського та Валентина Сильвестрова // Сучасне мистецтво. 2021. Вип. 17. Київ: ІПСМ НАМ України, 2021. С. 119– 130.
18. [Історія української музики](#) : У 7 т. / НАН України, ІМФЕ ім. М. Т. Рильського, редкол.: Г.А. Скрипник (голова) та ін. – К., 2016.
19. Кияновська Л. О. М. Березовський – міф і реальність.
20. Козаренко О. Творчість Лисенка — диво самозростаючого Логосу // Український інтернет-журнал «Музика». 6 травня 2022 року. URL : <https://mus.art.co.ua/tvorchist-lysenka-dyvo-samozrostauiuchoho-logosu/> (дата звернення 20.05.2023).
21. Коломоець О.М. К 61 Історія та теорія українського хорового мистецтва: навч. посіб. Дніпро: Ліра, 2023. – 288 с.
22. Коменда О. І. Teorie osobowości przez pryzmat zadań typologii uniwersalizmu twórczego. Teorii osobowości krzyż pryzmu zadan typologii twórczego uniwersalizmu. European Humanities Studies: State and Society. Europejskie Studia Humanistyczne: Państwo i Społeczność. 2017. №4 (I). S.194–208.

23. Коменда О. І. Постать Миколи Леонтовича у світлі концепції творчого універсализму. Науковий вісник Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. Вип. 120. 2017. С. 225–252.
24. Коменда О. І. Системно-динамічні аспекти творчої діяльності Миколи Лисенка (до 175-річчя від дня народження). Часопис Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. 2018. № 4 (41). С. 7–24.
25. Коменда О. І. Станіслав Людкевич – митець універсального обдарування. Науковий вісник Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. Вип. 124. 2019. С. 151–160.
26. Коменда О. Феномен Мирослава Скорика в світлі ідей творчого універсализму. Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв. Вип. № 1. Київ, 2019. С. 342–346.
27. Коржова А. Музично-драматична школа Миколи Лисенка: до історії театральної освіти в Україні. Науковий вісник Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого. Київ, 2017. Вип. 21. С. 152–161.
28. Корній Л. П. Історія української музики. Частина 2 / Підручник для вищих музичних навчальних закладів. — Нац. муз. акад. України ім. П. І. Чайковського. — К.; Х. : Вид-во М. П. Коць; Нью-Йорк, 2001. — 477 с.
29. Кузик В. Комітет пам'яті М. Леонтовича та музичне товариство ім. М. Леонтовича як феномен культури українського відродження 20–30-х років ХХ століття [електронне джерело]. URL : <https://web.archive.org/web/-20070920153453/http://www.mau-nau.org.ua/kong/Odesa/Book2/Art38.htm> (дата звернення 20.05.2023).
30. Кулик В. Микола Леонтович і його «незавершена» опера. Український інтернет-журнал «Музика». 2021. URL: <http://mus.art.co.ua/mykolaleontovych-iyoho-nezavershena-opera/> (дата звернення 20.05.2023).
31. Лігус О. М., Лігус В. О. Теоретичні аспекти проблеми стилю в музикознавчих дослідженнях ХХ – початку ХХІ століття // Вісник КНУКіМ. Серія: Мистецтвознавство. 2019. Вип. 40. С. 106–111.
32. Лошков А. Ю. Творчість л. Дичко в контексті стилевих процесів розвитку українського музичного мистецтва другої половини ХХ — початку ХХІ століття. Традиції і новації у вищій архітектурно-художній освіті. Вип. 6, 2019.
33. Максиму Березовському присвячується. Колективна монографія. Львів,
34. Микола Лисенко та національні школи європейського романтизму : монографія / Гол. ред. І. Пилатюк. – Львів : ГАЛИЧ-ПРЕС, 2024. 432 с.
35. Миrowsький, О. (2023). Життєтворчість Мирослава Скорика: образно-тематичний акцент. *Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія: Музичне мистецтво*, 6(2), 188–198.
36. Моцаренко, К. (2021). БАГАТЕЛЬНИЙ СТИЛЬ В. СИЛЬВЕСТРОВА В КОНТЕКСТІ ГЕНЕЗИ ЖАНРУ БАГАТЕЛІ В УКРАЇНСЬКІЙ МУЗИЦІ. *Музичне мистецтво і культура*, 2(30), 121-133.
37. Мустафаєв Ф. М. Українська вокальна музика ХХ – початку ХХІ століття у педагогічному репертуарі солістів-вокалістів. Мистецтвознавчі записки: зб. наук. праць. 2021. Вип. 39. С. 154-159.
38. Овсяннікова-Трель О. А. Популярний жанр як чинник компенсаторної функції «нової простоти» в сучасному музичному мистецтві (на прикладі творчості В. Сильвестрова). *Modern culture studies and art history: an experience of Ukraine and EU: Collectivem monograph*. Riga: Izdevniecība «Baltija Publishing», 2020. С. 339-359., с. 354.
39. Пахомова Є. Г. Синестезія як концептуальна складова композиторського мислення Лесі Дичко // Науковий вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтва. Київ : Міленіум, 2017. № 2. С. 168–172.
40. Пахомова Є. Г. Музичний екфразис як прояв інтермедіальності художнього простору (на прикладі творчості Лесі Дичко) // Київське музикознавство. Культурологія та мистецтвознавство : зб. ст. Київ, 2017. Вип. 55. С. 61–70.
41. Пахомова Є. Г. Синтез і синестезія у творчості українських композиторів другої половини ХХ – початку ХХІ століття // Часопис Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського : наук. журн. Київ, 2017. Вип. 1 (34). С. 101–112.
42. Пшемінська Л. Педагогічні ідеї М. Л. Леонтовича в контексті розвитку вітчизняної музичної освіти (1877–1921 рр.). дис. д-ра філософії: 011. Умань, 2022. 346 с.
43. Рябуха Н. Звукообраз фортепіано у творчості В. Сильвестрова. Вісник ХДАДМ. Харків, 2012. № 3. С. 129-133.
44. Савчук І. Б., Дмитрієва О. Д. Художньо-естетичні проєкції культурницької діяльності Ігоря Белзи // Художня культура. Актуальні проблеми. Вип. 17. Ч. 2. Київ: ІПСМ НАМ України, 2021. С. 143–148.
45. Савчук І. Борис Лятошинський і польська культура. Комунікативні поля творчості: дис. ... доктора мистецтвознавства: 26.00.01; Інститут проблем сучасного мистецтва Національної академії мистецтв України, Київ, 2021. 447 арк.
46. Семіон В. Хорова поліфонія А. Веделя (на матеріалі духовних концертів №№ 1, 2, 3, 12) // Глухів музичний: земля Березовського і Бортнянського : зб. ст. за матеріалами Всеукраїнської наук.-практ. конф. 25–26 лютого 2016. Глухів : ГНПУ ім. Олександра Довженка, 2016. С. 10–13.

47. Синкевич Н. Фольклорнізбірки для школи в опрацюванні Миколи Лисенка: духовно-пізнавальні та структурно-семантичні засади. Актуальні питання гуманітарних наук. Випуск 58, том 2. Дрогобичі: Гельветика, 2022. С.118-124.
48. Співець Карпатських гір: інформаційно-бібліографічний список для організаторів читачого читання до 110-тя від дня народження українського композитора А.Й. Кос-Анатольського / Миколаївська обл. б-ка для дітей В. О. Лягіна; уклад. В. Є. Щербак. Миколаїв, 2019. 32 с.
49. Степурко В. Вияви мистецької інтроверсії у творчості композиторів України другої половини ХХ – початку ХХІ століття: дис. ... канд. мистецтвознавства: 26.00.01 «Теорія та історія культури». Київ: НАКККіМ, 2017. 204 с.
50. Фільц Б. Василь Барвінський та його внесок у національне музичне мистецтво. Студії мистецтвознавчі. 2018. №3. С.62-72.
51. Шуміліна О. А. Реконструкція біографічного сценарію життєтворчості Максима Березовського у світлі основних положень концепції вікового музикознавства Н. Савицької. Українська музика. Науковий часопис ЛНМА імені М. В. Лисенка. Число 3 (29). Львів, 2018. С. 21-28
52. Шуміліна О. А. Італійські періоди життєтворчості М. Березовського та їх роль у становленні індивідуального музичного стилю. Науковий вісник Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. Вип. 126. Київ, 2019. С. 93-101.
53. Шуміліна О. А. Композитор М. Березовський: огляд прижиттєвих документальних матеріалів (до 270-річчя від дня народження). Українська музика: наук. Часопис. №4. Львів, 2015. С. 77-84.
54. Шуміліна О. А. Новознайдений духовні концерти М. Березовського: джерела, авторська атрибуція, риси стилю. Калюфонія: Науковий збірник з історії церковної монодії та гимнографії. Число 7. Львів, 2014. С. 155–164. 23
55. Шуміліна О. А. Постать Максима Березовського. Відоме і невідоме. Калюфонія: Науковий збірник з історії церковної монодії та гимнографії. 2020. Ч. 10. С. 66-75.
56. Юрченко М. С. Максим Березовський в Глухові. Музичне життя міста. Література та культура Полісся № 102. Серія "Філологічні науки" № 17 с.141 – 175
57. Яковчук Н. Д. Камерно-інструментальні ансамблі О. Яковчука: жанрово-стильовий аспект : дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.03 / Н. Д. Яковчук ; Інститут мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського. – Київ, 2017. – 224 с.

Додаткова:

1. Бенч-Шокало О. Г. Український хоровий спів. Актуалізація звичаєвої традиції : [навчальний посібник] / Ольга Бенч-Шокало. – Київ, Редакція журналу «Український Світ», 2002. 440 с.
2. Білозуб Л. Народна пісня у творчості українських композиторів. Наукові записки Серія: Педагогічні науки Випуск 157, 2017
3. Борух І. М. Програмістсь в українській скрипковій музиці: історичний, соціокультурний і естетико-стильовий аспекти: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. мистецтвознавства: 17.00.03. Львів, 2020. 20 с.
4. Букач В. М. Історія української культури. Посібник: методичні рекомендації до самостійної роботи для здобувачів вищої освіти. Одеса: ПНПУ, 2021. 120 с
5. Бурбан М. Українська хори та диригенти : [монографія. 2, випр. і доп. Дрогобич : Посвіт, 2007. 672 с.
6. Гарькава І. Духовно-ідейні пріоритети сучасного мистецтва та специфіка їхніх проявів у ситуації постмодернізму // Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури: зб. наук. праць. Київ: Міленіум, 2018. Вип. ХХХХ. С. 275–283.
7. Дарміць О. Ю. Скрипкові сонати М. Скорика в контексті еволюції жанру; деякі проблеми інтерпретації: дипл. роб. на здобуття ступеня магістр. Львів, 2016. 66 с.
8. Єрошенко О. В. Емоційна сфера у вокальній творчості: музично-естетичні та виконавські аспекти: автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства: 17.00.03 «Музичне мистецтво». Харків, 2008. 19 с.
9. Завальнюк А. Микола Лентович. Дослідження, документи, листи. До 125- річчя від дня народження. Вінниця : Поділля-2000, 2002. 256 с.
10. Загайкевич М. Мирослав Скорик: традиції і новаторство. Мирослав Скорик: збірник наукових праць, присвячений 60-річчю від дня народження М. М. Скорика. Вип. 10. Київ: НМАУ ім. П. І. Чайковського, 2000. С. 30–35.
11. Заїка О. Глухівська співацька школа та роль гетьмана Данила Апостола у її заснуванні. Сіверщина в історії України. Випуск 9. 2016. С.256-258. URL : <http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/128303/53-Zaika.pdf?sequence=1> (дата звернення 16.01.2024).
12. Захарчук Т. Г. Художній принцип метафоричності у сучасній вокальній виконавстві: автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства: 17.00.03 «Музичне мистецтво». Одеса, 2008. 16 с
13. Конончук В. Невідомий А. Кос-Анатольський: забуті історії кирило-словацької музики композитора. Мистецької обрії-2023: Альманах: Науково-теоретичні праці та публіцистика / Академія мистецтв України. К: КВНМП «СИМВОЛ-Т» 2004. С. 114-125.

14. Конончук В. Пісенна творчість Анатолія Кос-Анатольського в контексті становлення розважальної музики Галичини: Автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства: 17.00.03 – Музичне мистецтво / ЛДМА імені М. В. Лисенка 2006. 15 с.
15. Корній Л. П. Історія української музики: підручник для вищих муз. навч. закл. / Л. П. Корній; Національна музична академія України імені П. І. Чайковського. Ч. 3. ХІХ століття / Л. П. Корній. – К.: Вид-во М.П.Коць (2001). – 477 с.
16. Крись О.П. Історія української музики від витоків до середини ХІХ століття: Навчально-методичний посібник. - Луцьк: Надстир'я, 1999. - 138 с.; іл.
17. Кулеба Я. Українська музика: антологія українських пісень. К.: Рідне слово, 2008. 238 с.
18. Луніна А. «Opera Rustica»: діалектика міфу буття / А. Луніна // К. Музика. – 2012. – № 4. – С. 42–45.
19. Марач О. М. Соціокультурний континуум в Україні періоду Незалежності та розвиток хорового мистецтва: теоретичний аспект. Прикарпатського університету. Мистецтвознавство : зб. наук. праць. – Вип. 26–27. Івано-Франківськ : Прикарпатський національний університет ім. Василя Стефаника, 2012–2013. С. 75–83.
20. Методичні рекомендації до вивчення курсу «Історія музики» для студентів музичнопедагогічного факультету зі спеціальності 014.13: «Музичне мистецтво» – ТНПУ імені Володимира Гнатюка 2016 р. – 46 с.
21. Мойсіюк В. В., Гаврилюк В. Є., Гургула Р. І. Виконавський та теоретичний аналіз хорового твору «Не отвержи мене во время старости» М. Березовського. Методичні рекомендації для самостійної роботи здобувачів вищої освіти. Луцьк : електронне видання, 2024. 45 с.
22. Музика в системі мистецької освіти: взаємини та протидії : матеріали Всеукраїнського науково-педагогічного підвищення кваліфікації у галузі мистецтвознавства, музикознавства, музичної педагогіки, м. Одеса, 15 березня – 23 квітня 2021 р. – Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2021. – 308 с.
23. Самойленко О. Музичний театр у діалозі з часом та у семантичному просторі сучасної культури // Часопис Національної музичної академії України імені П.І.Чайковського. 2010. № 2 (7). С. 11–19.
24. Ушаньова-Рудько, І. (2023). Виконавська інтерпретація вокальної партії Мирослави в опері «Золотий обруч» Бориса Лятошинського. Науковий журнал «Художня культура. актуальні проблеми», 19(1), С. 186–191.
25. Ушаньова-Рудько, І. (2023). Семантична інтерпретація образу Мирослави в опері «Золотий обруч» Бориса Лятошинського. Мистецтвознавство України, (23), С. 217–230.
26. Шип С. В. Музична форма від звуку до стилю: навч. посіб. Київ: Заповіт, 1998. 368 с.

Інтернет-ресурси

2. <http://www.europeana.eu/portal> — Європейська цифрова бібліотека.
3. <http://elib.nplu.org/collection.html?id=33> – Національна парламентська бібліотека України.
4. <http://www.ukrbook.net> – Державна наукова установа «Книжкова палата України імені Івана Федорова».
5. <http://www.nbuv.gov.ua> – Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського.
6. <http://korolenko.kharkov.com> – Харківська державна наукова бібліотека ім. В.Г. Короленка.
7. <http://www.twirpx.com/files/art/music> – Музичне мистецтво-все для студента.
8. <http://pidruchniki.ws/> - Бібліотека українських підручників.
9. https://ukrspiritmuz.net.ua/pages/2_4.html
10. Історія української культури https://pidru4niki.com/14720324/kulturologiya/istoriya_ukrayinskoyi_kulturi
11. Леся Дичко – явище в українській музиці <http://www.infoukes.com/newpathway/Page640.htm>
12. Валентин Сильвестров: «Мої твори – це музичні метафори...» <https://mus.art.co.ua/valenty-n-sylvestrov-moi-tvory-tse-muzychni-metafory/>
13. <https://composersukraine.org/index.php?id=673>

Політика освітнього компоненту

Курс «Історія української музики» є невід'ємною складовою професійної підготовки студентів-педагогів музичних спеціалізацій. Історія розвитку музичного мистецтва України має свої неповторні традиції, що склалися на ґрунті національно-художнього мислення. Складність і протиріччя суспільних умов у різні історичні періоди обумовили шляхи розвитку музичних шкіл. Створюючи робочу програму, ми прагнули виявлення особливостей розвитку історії української музики та музичної культури в різні історичні часи, окреслення соціокультурних передумов становлення національних особливостей музичного мистецтва як складової художньої культури України. Це дозволить виховати у здобувачів вищої освіти розуміння закономірностей музично-історичного процесу та культурно-типологічних характеристик музичного мистецтва, діалектики розвитку основних культурно-історичних традицій та музичної стилістики. Курс «Історія української музики» націлений на формування у здобувачів вищої освіти високого рівня інтелектуальної та духовної культури, здатної до фахової самореалізації, та в подальшому до творчого саморозвитку.

Призначення навчальної дисципліни «Історія української музики» – вивчення становлення української музичної культури в історичній ретроспективі, основних напрямів розвитку вітчизняної музики та творчої спадщини її видатних представників.

Основними формами вивчення освітнього компоненту є лекції, практичні заняття та самостійна робота. Матеріал навчальної дисципліни спрямований на формування вмінь використовувати у повсякденному житті основні терміни та поняття історії української музики, застосовувати набуті знання для визначення лінії особистої поведінки в умовах розмаїття культур.

Політика щодо контролю навчальних досягнень:

Поточний контроль – це оцінювання засвоєння здобувачем освіти навчального матеріалу теми.

Підсумковий (семестровий) контроль – це період підведення підсумків навчальної роботи здобувачів освіти протягом семестру.

Кожний блок змістових модулів має бути обов'язково оцінений. Здобувач освіти повинен позитивно скласти модульний (проміжний) контроль.

Контроль самостійної роботи – дозволяє виявити вміння здобувачів освіти орієнтуватися в інформаційних потоках, працювати з науковими джерелами, підбирати та узагальнювати матеріали, необхідні для вирішення визначеного кола завдань.

Поточний контроль.

Основна мета поточного контролю – забезпечення зворотного зв'язку між викладачем та здобувачами освіти, управління навчальною мотивацією здобувачів освіти. Поточний контроль здійснюється у процесі вивчення освітнього компоненту з метою виявлення ступеня розуміння здобувачем освіти засвоєного навчального матеріалу та вміння застосовувати його у практичній роботі. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується викладачем – для коригування методів і засобів навчання. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується здобувачем – для планування самостійної роботи. Поточний контроль проводиться з метою діагностики рівня засвоєння матеріалу під час аудиторних занять.

Семінарський контроль знань.

Семінарські заняття виконують такі основні функції:

Формулюють дидактичні цілі заняття: навчальну, виховну і розвивальну):

- навчальну (поглиблення, конкретизацію, систематизацію знань, засвоєння під час лекційних занять та у процесі самостійної підготовки до семінару);
- розвивальну (розвиток логічного мислення здобувачів освіти, набуття ними умінь працювати з різними літературними джерелами, формування умінь навичок аналізу фактів, явищ, проблем тощо);
- виховну (патріотичне виховання, виховання економічної, екологічної культури і мислення, пріщеплення інтересу до вивчення освітнього компоненту та до фаху, тощо);
- діагностично-корекційну (контроль за якістю засвоєння здобувачами освіти
- навчального матеріалу, виявлення прогалин його засвоєння та їх подолання) та ін.

– **Модульний контроль** – є складовою поточного контролю і здійснюється у формі виконання здобувачем освіти модульного контрольного завдання. Проведення модульного контролю знань є обов'язковим контролем якості засвоєння здобувачем освіти теоретичного матеріалу модуля – проводиться з метою систематизації знань. Кожний такий модуль включає бали за поточну роботу на аудиторних заняттях та виконання самостійної роботи.

Модульний контроль має на меті оцінити рівень цілісного бачення здобувачем освіти проблематики завершеної частини освітнього компоненту, сконцентрованої в навчальному модулі та вміння орієнтуватися в теоретичних і практичних питаннях, які визначають зміст даної частини курсу.

Контроль самостійної роботи – дозволяє виявити вміння здобувачів освіти орієнтуватися в інформаційних потоках, працювати з науковими джерелами, підбирати та узагальнювати матеріали, необхідні для вирішення визначеного кола завдань.

Політика оцінювання.

Форми контролю та критерії оцінювання результатів навчання

Поточний контроль здійснюється протягом семестру під час проведення аудиторних занять і оцінюється сумою набраних балів. При виставленні балів за поточний контроль оцінці підлягають:

- рівень теоретичних знань;
- рівень знань на семінарських заняттях;
- опрацювання навчального матеріалу з освітнього компоненту, передбачений для самостійного засвоєння;
- індивідуальні завдання

Оцінювання поточної діяльності проводиться на кожному занятті при засвоєнні кожної теми змістовного модуля. За поточну навчальну діяльність здобувачам вищої освіти виставляються бали за всі види діяльності, які в кінці вивчення змістового модуля сумуються.

Контроль засвоєння модуля проводиться на останніх заняттях вивчення тем. До контролю модуля допускаються лише ті здобувачі вищої освіти, які виконали всі види робіт, передбачених навчальною програмою (відпрацьовані пропущені заняття тощо).

Семінарське заняття форма - навчального заняття, при якій викладач організовує дискусію за попередньо визначеними темами, до котрих здобувачі освіти готуються вдома. Семінари мають поглибити, розширити і закріпити знання здобувачів освіти, збагатити їх кругозір, навчити їх мистецтва ведення дискусії та глибокого наукового аналізу явищ, що вивчаються. Викладач на семінарському занятті здійснює контроль за самостійною роботою здобувачів освіти, дає можливість їм не лише висловити свої знання в усній формі, але й апробувати їх. Семінарські заняття проводяться в аудиторіях або в навчальних кабінетах з однією академічною групою. Перелік тем семінарських занять визначається робочою програмою освітнього компоненту.

Форми підсумкового контролю знань здобувачів освіти:

Диференційований залік – 5, 6 семестр

Перелік завдань модульного контролю, критерії їх оцінювання, порядок і час проведення (перескладання/ відпрацювання) даного виду контролю визначаються кафедрою, включаються до робочої програми освітнього компоненту й доводяться до відома здобувачів освіти на початку семестру. Графік проведення модульного контролю протягом перших двох тижнів семестру за підписом завідувача кафедрою

Здобувач освіти який за результатами модульного контролю отримав незадовільну оцінку зобов'язаний перескласти відповідний модуль до початку наступного модульного контролю.

Результати модульного контролю знань фіксується в індивідуальному плані здобувача освіти.

Диференційований залік – здобувач освіти вважається допущеним до семестрового диференційованого заліку, якщо він виконав усі види робіт, передбачені навчальним планом, та отримав позитивні оцінки за кожний змістовий модуль. Теоретичний контроль знань під час проведення диференційованого заліку може проводитись у вигляді відповідей на питання білетів та додаткових питань з тем відповідного модуля, а також усного вибіркового опитування з питань тем самостійної роботи

Оцінювання роботи здобувачів освіти на семінарських заняттях

Оцінювання семінарських занять здійснюється під час поточного контролю. Робочою програмою передбачено *в кожному модулі проведення одне семінарське заняття*. За роботу на семінарському занятті здобувач отримує *від 1 до 5 балів*.

Вимоги до оцінювання семінарських занять:

- відповідність змісту виступу здобувача освіти до змісту питань, що обговорювалися на семінарі;
- активність здобувача освіти на семінарському занятті;
- уміння вести дискусію;

- толерантність при веденні дискусії;
- обґрунтованість власних суджень;
- посилення при дискусії (виступах) на першоджерела;
- вміння використовувати теоретичні знання для розв’язання вузлових проблем, практичних задач тощо;
- вміння використовувати матеріал попередніх курсів під час роботи на семінарському занятті;
- вміння використовувати наочні наявні засоби;
- вміння використовувати мультимедійні засоби навчання та інші комп’ютерні технології;
- вміння робити презентацію з вибраної теми з використанням комп’ютерних технологій;
- вміння представити результати самостійної творчої роботи

Оцінка в балах	Критерії оцінювання
5	виставляється, якщо здобувач освіти активно працює протягом усього семінарського заняття, дає повні відповіді на запитання викладача відповідно до плану заняття і показує при цьому глибоке оволодіння лекційним матеріалом, знання відповідної літератури, здатний висловити власне ставлення до альтернативних міркувань з даної проблеми, проявляє вміння самостійно аргументовано викладати матеріал, аналізувати явища й факти, здатний робити самостійні узагальнення й висновки.
4	виставляється за умови дотримання таких вимог: здобувач освіти активно працює протягом семінарського заняття, питання висвітлені повно, викладення матеріалу логічне, обґрунтоване, з посиланнями на відповідні джерела, висвітлення питань завершено висновками, здобувач освіти виявив аналітичне вміння, але у відповідях допущено неточності, деякі незначні помилки, має місце недостатня аргументованість при викладенні матеріалу.
3	виставляється в тому разі, коли здобувач освіти у цілому оволодів суттю питань з даної теми, виявляє знання лекційного матеріалу та певної літератури, намагається аналізувати явища й факти, робити певні висновки. Але на занятті поводить себе пасивно, відповідає лише за викликом викладача, дає неповні відповіді на запитання, припускається до грубих помилок при висвітленні матеріалу.
2	виставляється в разі, коли здобувач освіти виявив неспроможність висвітлити питання чи питання висвітлені неправильно, безсистемно, з грубими помилками, відсутнє розуміння основної суті питань, висновки, узагальнення.
1	здобувач освіти не розкрив поставлені питання, допускає суттєві помилки при формулюванні та висвітленні понять, на додаткові питання відповідає не по суті, робить велику кількість помилок при відповіді.

Критерії оцінювання тестового завдання:

- «відмінно» – здобувач освіти вирішив 95-100 % із запропонованого набору тестових завдань;
«добре» – здобувач освіти вирішив 80-94 % із запропонованого набору тестових завдань;
«задовільно» – здобувач освіти вирішив 60-79 % із запропонованого набору тестових завдань;
«незадовільно» – здобувач освіти вирішив менше, чим 60 % із запропонованого набору тестових завдань.

Оцінювання завдання самостійної роботи.

Контроль самостійної роботи. Засоби контролю самостійної роботи та методика його проведення обираються викладачем освітнього компоненту. Контроль самостійної роботи має відповідати вимогам об’єктивності, оперативності та систематичності, рівнем засвоєння здобувачем освіти

навчального матеріалу, вміння використовувати теоретичні знання в практичній діяльності, також включає в себе самоконтроль з боку здобувача освіти.

Завдання цього виду контролю спрямовані на:

- розвиток пізнавальних здібностей та творчої ініціативи здобувачів освіти
- виховання самостійності, відповідальності та організованості
- формування самостійного мислення, здібностей до саморозвитку, самоудосконалення та самореалізації
- опанування здобувачем освіти елементів методики наукових досліджень
- підготовка до семінарських занять

Підсумкова кількість балів, набрана здобувачем освіти за виконання чотирьох завдань самостійної роботи, також є однією із складових поточної успішності здобувачів освіти з освітнього компоненту. Здобувач освіти може набрати **максимум 20 балів** за виконання усіх видів самостійної роботи під час вивчення того чи іншого модуля. Кожне завдання самостійної роботи оцінюється за шкалою **від 1 до 5 балів**.

Основними формами контролю самостійної роботи є:

- виконання науково-дослідних завдань
- рефлексивний контроль
- індивідуальні співбесіди
- колоквиум

Оцінка в балах	Критерії оцінювання
5	Оцінюється робота здобувача освіти, який в повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно, самостійно та аргументовано його викладає, глибоко опрацьовує теоретичний матеріал вільно володіє термінологією, наводить аргументи на підтвердження власних думок, здійснює аналіз та робить висновки. В повному об'ємі оволодів завданням. У підготовці до самостійної роботи вивчає методичну та музикознавчу літературу.
4	Оцінюється робота здобувача освіти, який достатньо володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає, опрацьовує теоретичний матеріал, володіє термінологією, але при висвітленні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі неістотні неточності та незначні помилки. В повному об'ємі оволодів завданням змістового модуля.
3	Оцінюється робота здобувача освіти, який відтворює значну частину навчального матеріалу, висвітлює його основний зміст, виявляє елементарні знання окремих положень. Нездатний до глибокого, всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, не користується необхідною літературою, допускає істотні неточності та помилки
2	Оцінюється робота здобувача освіти, який не володіє навчальним матеріалом у достатньому обсязі, проте фрагментарно, поверхово, без аргументації та обґрунтування викладає окремі питання, не розкриває зміст завдань.
1	Завдання практично не виконане, здійснені лише окремі необхідні дії, майже не орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, відсутнє наукове мислення.

**Критерії оцінювання підсумкового семестрового контролю
Диференційований залік,**

**Критерії оцінювання підсумкового семестрового контролю
Семестровий диференційований залік**

Зміст завдань модульного контролю знань здобувачів освіти має на меті перевірити рівень підготовки з освітнього компоненту «Історія української музики», яка передбачає:

- Сформувані у здобувачів освіти систему знань про основні етапи розвитку світової музики,

- її специфіку та закономірності.
- Ознайомити здобувачів освіти з творчістю зарубіжних композиторів різних періодів історії музики.
- Дати здобувачам освіти уявлення про загальний культурний розвиток, про окремі жанри і види музичної творчості композиторів.
- Виробити у здобувачів освіти вміння слухати, аналізувати та давати оцінку творчій спадщині українських композиторів.

Засоби оцінювання

Засобами оцінювання та демонстрування результатів навчання можуть бути:

- Усне та письмове опитування;
- вікторина;
- тестування.

Оцінювання диференційованого заліку відбувається *за 20-бальною шкалою*.

Шкала оцінювання модульного контролю знань Диференційований залік

Критерії оцінювання	Бали модульного контролю знань
Здобувач освіти повністю оволодів теоретичним і практичним матеріалом освітнього компоненту. Робить власні висновки, аналізує вивчений матеріал, самостійно оцінює явища, факти, виявляючи при цьому особисту позицію. Використовує додаткову літературу.	15 – 20
Здобувач освіти володіє вивченим матеріалом на достатньому рівні. Аналізує матеріал, наводить власні приклади, але не завжди впевнено і точно. Самостійно готує практичні завдання, але має потребу в консультації викладача.	12 – 14
Здобувач освіти повністю опрацював програму за семестр та деяку кількість літератури, засвоїв навчальний матеріал, досить повно аналізує художньо-образний зміст твору, але не чітко формулює власні думки та має стандартне мислення, йому бракує власних узагальнень, асоціацій, висновків	8 – 11
Здобувач освіти засвоїв менше половини навчального матеріалу, але виявляє знання і розуміння основних питань теми і здатен поверхово аналізувати вивчений матеріал та відтворити практичні завдання з помилками. Плутається в термінології.	5 – 7
Здобувач освіти в дуже обмеженому обсязі знає навчальний матеріал (теоретичний і музичний); виявляє елементарні навички та знання музичної термінології, має здатність лише до репродуктивного мислення. Припускається помилок у знанні музичного матеріалу, демонструє бідний словниковий запас.	2 – 4
Здобувач освіти не засвоїв навчальний матеріал. Не усвідомлює мету навчально-пізнавальної діяльності. Потребує повторного вивчення курсу.	1

Здобувач освіти допускається до модульного контролю знань у вигляді диференційованого заліку, якщо за поточний контроль мінімальна кількість балів становить 17 балів, максимальна кількість балів – 80 балів. Оцінювання диференційованого заліку відбувається за 20-бальною шкалою.

Здобувач освіти допускається до модульного контролю знань у вигляді екзамену, якщо за поточний контроль мінімальна кількість балів становить 15 балів, максимальна кількість балів – 70 балів. Оцінювання диференційованого заліку відбувається за 30-бальною шкалою.

Зміст завдань модульного контролю знань здобувачів освіти має наметі перевірити рівень підготовки з освітнього компоненту «Історія української музики», яка передбачає:

- Сформулювати у здобувачів освіти систему знань про основні етапи розвитку української музики, її специфіку та закономірності.

- Ознайомити здобувачів освіти з творчістю українських композиторів різних періодів історії музики.
- Дати здобувачам уявлення про загальний культурний розвиток, про окремі жанри і види музичної творчості композиторів.
- Виробити у здобувачів освіти вміння слухати, аналізувати та давати оцінку творчій спадщині українських композиторів.

За результатами семестру здобувач освіти отримує підсумкову оцінку за 100-бальною шкалою, яка розраховується як середньозважене оцінок: за змістові модулі, самостійну роботу, диференційований залік та/або екзамен. Перелік завдань модульного контролю, критерії їх оцінювання, порядок і час проведення (перескладання/відпрацювання) визначаються кафедрою, й доводяться до відома здобувачів освіти на початку семестру.

Модуль вважається складеним, якщо здобувач вищої освіти набрав **від 60 до 100 балів**.

Сума балів, накопичених здобувачем вищої освіти за виконання всіх видів поточних навчальних завдань (робіт) аудиторних заняттях та на підсумковому модульному контролі знань, свідчить про ступінь оволодіння ним програмою освітнього компоненту. Протягом вивчення модулю здобувачі вищої освіти можуть набрати від 0 до 100 балів, що переводиться у національну шкалу оцінювання і відповідно у шкалу ECTS. Кількість балів відповідає певному рівню засвоєння освітнього компоненту.

Сума балів	Шкала ECTS	Національна 5-тибальна шкала	Визначення
90-100	A	5	відмінно
82-89	B	4	дуже добре
74-81	C		добре
64-73	D	3	задовільно
60-63	E		достатньо
35-59	FX	2	незадовільно з можливістю повторного перескладання
0-34	F		незадовільно з обов'язковим повторним вивченням

Політика щодо перескладання та оскарження оцінки.

Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин оцінюються на нижчу оцінку. Перескладання відбувається із дозволу завідувача кафедри за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний). Переоцінка завдань можлива протягом тижня після отримання оцінки на основі заяви на ім'я завідувача кафедри у письмовій формі. Після отримання заяви, завідувач кафедри протягом тижня створить комісію з переоцінки, яка після проведення аналізу роботи студента повідомить його про своє рішення.

Політика щодо академічної доброчесності

Академічна доброчесність здобувачів вищої освіти є важливою умовою для опанування результатами навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Академічна доброчесність базується на засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання), плагіату (відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства), фабрикації (вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі). Політика та принципи академічної доброчесності визначені у Положенні «Про академічну доброчесність» КЗВО КОР «Академії мистецтв імені Павла Чубинського»

Політика щодо відвідування.

Відвідування видів навчальних занять (крім консультацій) є обов'язковим для здобувачів освіти, відповідно до «Положення про організацію освітнього процесу у

Комунальному закладі вищої освіти Київської обласної ради «Академія мистецтв імені Павла Чубинського». Присутність здобувачів – це важливий критерій оцінювання результатів навчання, зважаючи на теоретичну і практичну складність освітнього компоненту. У випадку наявності довідки від лікаря призначається відпрацювання занять в інший час за індивідуальною програмою. За умови дистанційного навчання важлива присутність здобувача освіти та систематичне виконання завдань під час онлайн-зустрічей у Google-Meet (in Google Classroom - Google Workspace, managed by koukim.com). Запізнення на фахові заняття є не припустимими.